

NOWINY RZESZOWSKIE

Proletariuszom wszystkich krajów, łączcie się!

ORGAN KW. POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII KOMUNISTYCZNEJ

Nr 41 (2080) — Rzeszów, piątek 17 lutego 1956 r.

- W imieniu PZPR przemawiał towarzysz Bolesław Bierut
- Przemówienia powitalne wygłosili tow. Czu Teh i tow. Nowotny
- Sprawozdanie komisji mandatowej. Dyskusja trwa

Na zdjęciu: Delegaci na sali obrad. CAF — Telefoto z Moskwy.

XX Zjazd KPZR kontynuuje obrady

Przemówienie powitalne sekretarza Komitetu Centralnego PZPR towarzysza Bolesława Bieruta

MOSKWA (PAP). XX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego kontynuuje swą prace. Na przedpołudniowym posiedzeniu w dniu 15 bm. przewodniczył tow. I. Kapitonow. Sprawozdanie Centralnej Komisji Rewizyjnej KPZR złożył przewodniczący Komisji Rewizyjnej tow. P. Moskatow.

Zjazd rozpoczął następnie dyskusję nad referatem sprawozdawczym KC KPZR i nad sprawozdaniem Centralnej Komisji Rewizyjnej.

Zabiera głos tow. J. Furcewa, która mówiła o działalności moskiewskiej organizacji partyjnej oraz o problemach budownictwa mieszkaniowego w Moskwie.

Następnie przemawia A. Kiriezenko, serdecznie powitany przez obecnych. Zanalizował on osiągnięcia partii w okresie od XIX do XX Zjazdu Partii, a następnie poruszył sprawy budownictwa ekonomicznego i kulturalnego Ukraińskiej SRR.

W imieniu leningradzkiej organizacji partyjnej tow. Kozłow wyraża głęboką wdzięczność Komitetowi Centralnemu KPZR za zdemaskowanie zacieklego wroga narodu — Berii i jego wspólników. Wrogowie ci w celu osłabienia leningradzkiej organizacji partyjnej i oszkalowania jej kadry sfabrykowali tzw. „sprawę leningradzką”, wyrządzili szkodę naszej partii. W dalszym ciągu dyskusji zabierali głos: R. S. Patoliczew (organizacja partyjna Białoruskiej SRR), J. E. Kalnberzin (rosyjska organizacja partyjna), N. W.

Kisielow (rostowska organizacja partyjna), N. A. Muchitdinow (uzbecka organizacja partyjna).

Na posiedzeniu popołudniowym obradom Zjazdu przewodniczył tow. N. Muchitdinow.

Zabiera głos tow. I. Bojcow (stawropolska organizacja partyjna), a następnie przemawia D. Szepliw.

Następnie przemawiają: L. I. Breźniew (kazachska organizacja partyjna), A. M.

Szokolnikow (worońska organizacja partyjna).

Na Zjeździe wygłosił przemówienie gorąco witany przez delegatów członek Biura Politycznego KC Komunistycznej Partii Chin Czu Teh. Przekazał on Zjazdowi braterskie pozdrowienia w imieniu 9 milionów członków Komunistycznej Partii Chin i 600-milionowego narodu chińskiego.

Kończąc swe przemówienie Czu Teh odczytał depezę powitalną Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin do XX Zjazdu KPZR podpisaną przez Mao Tse-tunga.

Trzeci dzień obrad

MOSKWA (PAP). Dnia 16 bm. XX Zjazd KPZR kontynuował obrady. Na posiedzeniu przedpołudniowym przewodniczył A. Kiriezenko. Zebrani wysłuchali sprawozdania komisji mandatowej. Referent A. Aristow zakomunikował, że na Zjazd wybrano 1.355 delegatów z decydującym prawem głosu i 81 delegatów z doradczym prawem głosu. Na XX Zjazd KPZR wybrano o 77 delegatów więcej niż na XIX, co świadczy o wzroście szeregów partii.

W porównaniu z XIX Zjazdem na XX Zjazd wybrano znacznie więcej delegatów zatrudnionych bezpośrednio w produkcji. Robotników jest 2,7 raza więcej, a kolchoźni-

ków 2 razy więcej niż na XIX Zjeździe.

Na posiedzeniu przedpołudniowym wygłosili przemówienia serdecznie witani przez delegatów: BOLESŁAW BIERUT, który powitał Zjazd w imieniu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i narodu polskiego oraz A. Nowotny w imieniu KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji i narodu czechosłowackiego.

W dalszym ciągu toczy się dyskusja nad referatem sprawozdawczym KC KPZR i sprawozdaniem Centralnej Komisji Rewizyjnej KPZR. W dyskusji zabierali głos: A. Larielow (Riazań), S. Babajew (Turkmenia), I. Kapitonow (Moskwa) i inni.

Drodzy Towarzysze, Przyjaciele!

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, polska klasa robotnicza i naród polski gorąco witają XX Zjazd Bohaterskiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. (Huczne oklaski).

Od przeszło 50 lat polska klasa robotnicza i nasza partia związane są nierozdzielnie z KPZR — awangardą proletariatu światowego — wziętymi wspólnej walki rewolucyjnej, wspólnoty ideowej, przyjaźni i braterstwa. Więż ta wzmacnia się z roku na rok i jest dzisiaj mocniejsza niż kiedykolwiek. (Okłaski).

To KPZR pod kierownictwem wielkiego Lenina przewodziła walce mas pracujących i poprowadziła je do zwycięstwa w pierwszej Rewolucji Socjalistycznej.

Masy pracujące młodej Republiki Rad pod przewodnictwem swojej partii komunistycznej potrafiły obronić zdobycze rewolucji socjalistycznej w skomplikowanych warunkach wojny domowej i interwencji imperialistycznej.

Masy pracujące Związku Radzieckiego pod przewodnictwem swojej partii komunistycznej zdo-

łały nie tylko obronić wielki kraj socjalizmu w ciężkich latach najazdu hitlerowskiego, lecz zadać również drugoczący cios faszyzmowi hitlerowskiemu i imperializmowi japońskiemu, torując drogę do wolności i socjalizmu wielu krajom, a wśród nich również naszemu, polskiemu narodowi. (Okłaski).

Kierując się niewzruszoną wiernością zasadom internacjonalizmu i solidarności międzynarodowej ZSRR i KPZR udzielały i udzielają nam nieocenionej, wszechstronnej, braterskiej pomocy.

Jeżeli dzisiaj, na XX Zjeździe KPZR, wobec mas pracujących całego świata możemy mówić o naszych osiągnięciach i o porywającej perspektywie dalszego rozwoju Polski Ludowej — o pięciokrotnym wzroście produkcji przemysłowej, o coraz większych osiągnięciach we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej, o szybkim rozwoju ochrony zdrowia, oświaty i budownictwa kulturalnego, o podniesieniu ogólnej stopy życiowej — zawdzięczamy to w dużej mierze Wam, radzieccy przyjaciele i bracia.

To Wy poparliście nas w trudnym okresie, to Wy przyszlście nam z konkretną i

wszechstronna pomocą w budowie nowych, socjalistycznych zakładów przemysłowych, w podniesieniu technicznego i organizacyjnego poziomu naszej gospodarki narodowej. Przykład bohaterstwa i wielkie osiągnięcia narodu radzieckiego pobudzają wielomilionowe masy polskich robotników, chłopów i inteligencji do walki o wielką sprawę budowy socjalizmu i umocnienia pokoju na całym świecie.

Rewolucyjne tradycje polskiej klasy robotniczej i jej zjednoczenie polityczne, przyjaźń i zwartość narodów całego obozu socjalistycznego oraz rosnąca aktywność bojowa międzynarodowego ruchu robotniczego, walka wyzwolenia narodów uciskanych, które czernią natchnienie z historycznych zwycięstw narodu Związku Radzieckiego — wszystko to wzmacnia wole walki polskich mas pracujących o całkowite zwycięstwo socjalizmu.

Okres między XIX a XX Zjazdem — to okres wielkiego wzniesienia w walce i działalności KPZR zarówno w dziedzinie budowy komunizmu, jak i w dziele zespolenia wszystkich sił pokoju i postępu na arenie międzynarodowej. Ze szczególną mocą i entuzjazmem odczuwamy wszyscy ożywczy nurt myśli marksistowskiej, ogromny rozmach twórczej pracy wielomilionowych mas w walce o dalszy wzrost przemysłu i produkcji rolnej, śmiałą inicjatywę i owocne wysiłki w walce o pokój, o praktyczną realizację leninowskiej tezy o pokojowym współistnieniu systemów socjalistycznego i kapitalistycznego. Wbrew wszelkim wrogim wysiłkom imperialistów rośnie i umacnia się silniej niż kiedykolwiek międzynarodowy autorytet Związku Radzieckiego i całego obozu socjalistycznego ze Związkiem Radzieckim na czele.

KPZR — kuźnia śmiałego nowatorskiego i głęboko pryncypialnego rozwoju niezwykłej ideologii marksizmu-leninizmu — jest dla wszystkich partii komunistycznych i robotniczych przykładem i wzorem niezbędnych przemian w praktycznej pracy partyjnej, która

(Dokończenie na str. 2)

Z olbrzymim zainteresowaniem śledzą przebieg obrad XX Zjazdu KPZR

Wszyscy ludzie na całym świecie z uwagą śledzą obrady XX Zjazdu KPZR. Partię — ludzi radzieckich łączą z nami wspólne dążenia. XX Zjazd również i w woj. rzeszowskim wywołał olbrzymie zainteresowanie. Od chwili rozpoczęcia Zjazdu ludzie pracy żywo śledzą z prasy i radia przebieg obrad.

Przed kioskami w godzinach porannych wielu nabywców na dzienniki.

W fabrykach, instytucjach, w przerwach śniadaniowych ludzie biorą do ręki gazety. Taki moment zastał nasz fotoreporter w Wytwórni „Chema”. Nad gazetą pochylone są Janina Kidecka, Stanisława Drozd, Józefa Gubernat i Wiktor Jakub.

Tym, zajęty czytelnikom oczekującym na przyjazd pociągu nie przeszkadza nawet ożywiony ruch na dworcu.

Przed kioskiem gazetowym w poczekalni dworca kolejowego w Rzeszowie.

Autobus ma odjechać za pół godziny. Wóz gotowy. Jest więc czas, by nad kierownicą przeczytać w „Trybunie Ludu” o drugim dniu Zjazdu. Na zdjęciu kierowca PKS Roman Stebał.

Zdjęcia: W. Popłjakowski Tekst: (wj)

DOKOŃCZENIE
referatu sprawozdawczego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego podajemy na stronach 3 i 4

Przemówienie powitalne I sekretarza Komitetu Centralnego PZPR towarzysza Bolesława Bieruta

(Dokończenie ze str. 1)

rej celem jest jeszcze bardziej zacieśniać codzienną więź z masami, jeszcze głębiej wnikać w potrzeby i uczucia narodu, jeszcze lepiej troszczyć się o człowieka, jeszcze wyżej podnosić poziom kierowania przez partię walka mas pracujących o zbudowanie socjalizmu i o pokój na całym świecie. (Oklaski).

Nasza walka, nasze wspólne wysiłki, wielkie osiągnięcia Związku Radzieckiego, historyczne zwycięstwa wielkiego narodu chińskiego wywołują żywy oddźwięk wśród setek milionów ludzi w Azji, Afryce i Ameryce, wzmacniają pragnienie jednolitego frontu wśród robotników i dążenia do pokoju wśród narodów Europy zachodniej, pobudzają naród nie miecki do walki przeciwko tendencjom odwetu i neohitlerzemu, przeciwko monopolom amerykańsko-niemieckim, o pokojowe zjednoczenie Niemiec i ich rozwój demokratyczny.

Porywający program działalności KPZR przedstawiony w referacie tow. Chruszczowa wywoła nową wielką falę entuzjazmu wśród mas pracujących w naszym kraju i przyczynił się do dalszej aktywizacji sił pokój na całym świecie. (Oklaski).

Jesteśmy głęboko przekonani,

Bójka we francuskim Zgromadzeniu Narodowym

PARYŻ (PAP). W środę 15 II. br. francuskie Zgromadzenie Narodowe wznawia debatę nad sprawą unieważnienia mandatów niektórych deputowanych poujadystowskich. Na posiedzeniu wtorkowym zgromadzenia poujadysty usiłowali zerwać debatę. Deputowany poujadystowski Damasio zamierzał w tym celu przemawiać „bez końca” z trybuny i został zmuszony do jej opuszczenia dopiero po zarządzeniu przez przewodniczącego zgromadzenia zamknięcia posiedzenia.

W chwili po wznowieniu w środę debaty na trybunę wdarło się dwóch poujadystów — Damasio i Lepen, którzy nie chcieli ustąpić mimo wezwań przewodniczącego Le Troquera. Między ławami poujadystów, a komunistów i republikanów nastąpiła gwałtowna wymiana zdań. Deputowani poujadystowscy zerwali się z miejsc i przeszli do rękoczynów. Wywiązała się prawdziwa bójka, przy czym większość deputowanych zajęła wobec poujadystów wrogi stanowisko. Jak podaje paryski korespondent agencji Reutersa „w ruch poszły krzesła i laski”.

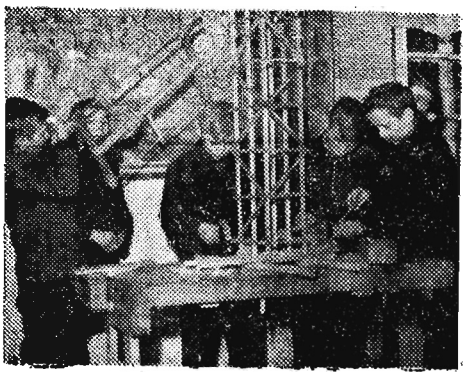
Przewodniczący zgromadzenia wezwał straż parlamentarną i zarządził opróżnienie sali. Podczas usuwania z galerii publiczności oraz dziennikarzy z łóż prasowych, z galerii oddano kilka strzałów ze straszaka. Przewodniczący Le Troquer zarządził przerwę.

W DOMU HARCERZA

W 14 kółkach zainteresowań Domu Harcerza w Ozorkowie wzbogaca swą wiedzę 260 dzieci.

Na zdjęciu: Chłopcy montują konstrukcję dźwigu budowlanego.

CAF — fot. Szarfarc

Wydział obróbki cieplnej huty Stalowa Wola zwiększył swój plan

Załoga wydziału obróbki cieplnej stalowowskiej huty opracowała swój kontrplan pięcioletni.

Dyskusja wykazała, że wydział ma większe możliwości produkcyjne, aniżeli przewidywały centralne założenia planowe. Kilkanaście tysięcy ton dodatkowej produkcji o wartości 6.262.133 zł — oto owoce dyskusji nad planem robotników wydziału kier. Głazowskiego.

Zwiększenie planu w tym wydziale stało się możliwe dzięki zaproponowaniu przez załogę wielu wniosków usprawniających produkcję. I tak m. in. cenne wnioski złożyli ob. Stanisław Nietrasa, który proponował, by zainstalować dodatkowe palniki przy piecach. Ta niezbyt kosztowna inwestycja pozwoli na uzyskanie znacznej poprawy jakości produkcji.

Ob. Edward Grabowiec wysunął wniosek usprawniający przygotowywanie wsadu na piece żarzelnicze — co pozwoli na zwiększenie produkcji o 1.500 ton materiału żarzonego w skali rocznej.

Inż. Dominik Adamczyk za proponował opracowanie nowych procesów technologicznych żarzenia, dzięki czemu zwiększy się wydajność pracy. W skali rocznej będzie można z tego tytułu uzyskać około 300 ton materiału więcej.

Realizacja wszystkich wniosków złączonych przez pracowników w okresie dyskusji nad projektem planu pozwoli zwiększyć produkcję wydziału obróbki cieplnej, w pięcioletce o 11.670 ton materiału.

Związek Radziecki dąży do pokojowego i przyjaznego współzycia z wszystkimi narodami

(Prasa światowa o XX Zjeździe KPZR)

Otwarcie XX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego szerokim echem odbiło się na łamach prasy całego świata. Wszystkie dzienniki i czasopisma z ogromną uwagą śledzą przebieg obrad i zamieszczają na ich temat obszernie komentarze.

Chiny

PEKIN (PAP). Dzienniki chińskie „Zenminzibao”, „Kuangminzibao”, „Kuangenzibao” i inne opublikowały na pierwszej stronie pod wielkimi nagłówkami wiadomości o otwarciu XX Zjazdu KPZR.

Komunikat o otwarciu obrad Zjazdu wielokrotnie powtarzało radio pekńskie oraz radiostacje innych miast Chin.

Kanada

OTTAWA (PAP). Również prasa kanadyjska zamieszcza wiadomości o otwarciu XX Zjazdu KPZR na pierwszych stronach. Dzienniki przytaczają najistotniejsze fragmenty referatu N. S. Chruszczowa, poświęcając szczególną uwagę sprawom dotyczącym polityki zagranicznej Związku Radzieckiego. Wiele miejsca zajmują na łamach prasy kanadyjskiej cytaty zasad polityki zagranicznej ZSRR, sformułowanych przez N. S. Chruszczowa. Przytaczane jest również oświadczenie N. S. Chruszczowa o dążeniu Związku Radzieckiego do pokojowego i przyjaznego współzycia ze wszystkimi na-

rodami. Prasa podkreśla głęboką wiarę pierwszego sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego w niezwykłą moc krajów obywatelstwa i idei komunizmu.

Indie

DELHI (PAP). Wiadomości o referacie sprawozdawczym wygłoszonym przez pierwszego sekretarza Komitetu Centralnego KPZR N. S. Chruszczowa zajmują naczelną miejscę w prasie indyjskiej. Szerokie dzienniki zamieściły fotografie N. S. Chruszczowa.

„Związek Radziecki gotów jest przerwać doświadczenia z bombą wodorową. Wiara w pokojowe współistnienie. Stosunki z USA na zasadzie Pan cza Szila (pieć zasad pokojowego współistnienia — przyp. red.) Referat N. S. Chruszczowa na Zjeździe Partii” — pod takimi tytułami publikują wiadomości o otwarciu zjazdu „Hindusthan Times”, „Statesman”, „Hindusthan Standard”, „Indian Express” i inne dzienniki.

„Hindusthan Standard” podkreśla szczególnie te części referatu, w której N. S. Chruszczow stwierdza, że rewolucja nie może być „eksportowana” lub dokonywana „na zamówienie”. „Times of India” zamieszcza wiadomości o Zjeździe pod następującymi nagłówkami: „Chruszczow potępia próby pogrzebienia ducha Genewy. Znowu proponuje on współpracę między Wschodem a Zachodem”.

Francja

PARYŻ (PAP). Wszystkie dzienniki paryskie opublikowały na czołowych miejscach wiadomości o otwarciu XX Zjazdu KPZR i referacie sprawozdawczym KC KPZR. „Express” wskazuje na wielkie znaczenie Zjazdu. „Biorąc pod uwagę wpływ Rosji na politykę światową — pisze dziennik — wydarzenie to ma obecnie pierwszorzędne znaczenie...”

Większość dzienników francuskich przytacza wyjątek z referatu N. S. Chruszczowa, który głosi, że leninowska zasada pokojowego współistnienia państw o różnych systemach społecznych była i pozostaje generalną linią polityki zagranicznej Związku Radzieckiego.

USA

NOWY JORK (PAP). „New York Herald Tribune” zaznacza, że w okresie szóstego pla-

Składy pięściarzy polskich na mecze z NRF

Prezydium Sekcji Boks GKKF ustaliło w środę 15 bm. składy dwóch reprezentacji Polski na mecze z NRF (w Warszawie 19 bm. i w Poznaniu 21 bm.).

Na ringu w Warszawie przeciwko NRF wystąpią (w kolejności wag od muszej do ciężkiej): Kuker, Stefaniuk, Soczewiński, Niedźwiedzki, Piński Jan, Drogosz, Walasek, Pierzykowski, Wojciechowski i Gościński.

Natomiast w Poznaniu barw Polski bronić będą: Litke, Adamski, Brychlik, Kaczmarek, Piński Józef, Ponanta, Zmijewski, Piórkowski, Grzelak i Mańka.

Neutralnym sędzią w obydwu spotkaniach będzie Jugosłowianin Mladenovic. Ze strony polskiej w Warszawie sędzią ringowym będzie Federowicz a punktowym Misiorny, a w Poznaniu ringowym Snawski i punktowym Anioła.

Anglia

LONDYN (PAP). Prasa angielska z wielkim zainteresowaniem śledzi przebieg obrad XX Zjazdu KPZR. „Times” publikuje szczegółowe streszczenie rozdziału referatu N. S. Chruszczowa na temat polityki zagranicznej ZSRR. Streszczenie to zapożyczono tytułem: „Współistnienie podstawą radzieckiej polityki. Daje nie do lepszych stosunków z Anglią utrzymuje się”.

„Daily Telegraph and Morning Post” wysuwa na plan pierwszy te części referatu Chruszczowa, w której omówione zostały problemy pokojowego współistnienia dwóch systemów i możliwość uniknięcia wojen w naszej epoce. Informacje o XX Zjeździe KPZR dziennik ten zamieszcza pt.: „Związek Radziecki oświadcza, że wojna nie jest nieunikniona... Współistnienie — jedyną alternatywą”.

W planie 5-letnim zapewnimy wszystkim dzieciom możliwość ukończenia szkoły podstawowej

WARSZAWA (PAP). W okresie planu 6-letniego, dzięki zwiększeniu w szkołach liczby nauczycieli i liczby najwyższych klas, jak również wnieśieniu nowych budynków szkolnych, zapewniono w naszym kraju około 90 proc. dzieci możliwość zdobycia pełnego podstawowego wykształcenia. Wstępny projekt 5-letniego planu przewiduje stworzenie możliwości ukończenia pełnej szkoły 7-klasowej wszystkim dzieciom w Polsce. Szczegółowo omówieniu tego zagadnienia poświęcone było posiedzenie sejmowej komisji oświaty, kultury i nauki, która pod przewodnictwem posła Leona Kruczkowskiego obradowała w dniu 14 bm.

O najważniejszych zadaniach stojących przed szkolnictwem w planie 5-letnim poinformował członków komisji minister oświaty Witold Jarosiński. — W okresie realizacji tego planu — stwierdził min. Jarosiński — o blisko 40 proc. wzrośnie liczba dzieci w szkołach podstawowych.

KOMUNIKAT

W dniu 21 II. 1956 r. o godz. 15 w Sali Kolumnowej KW PZPR odbędzie się odczyt lektora KC PZPR dla grupy samokształceniowej z ekonomii politycznej i rok na temat: „Reprodukcja kapitalistyczna i kryzysy ekonomiczne”. W odczycie oprócz stałych uczestników winni wziąć udział także wolni słuchacze.

ni, że XX Zjazd KPZR będzie potężnym bodźcem do dalszego rozkwitu Związku Radzieckiego i wszystkich jego socjalistycznych narodów, stanie się potężnym bodźcem do dalszego zespolenia i zjednoczenia całego naszego obozu socjalistycznego, do umocnienia solidarności wszystkich narodów walczących o pokój, bodźcem do dalszego wzrostu sił postępu i socjalizmu. (Długotrwałe oklaski).

Niech żyje wielki Związek Radziecki — ostoja pokoju i sprawiedliwości na całym świecie! (Huczne oklaski).

Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego — gwiazda przewodnia mas pracujących całego świata! (Oklaski).

Niech żyje wieczysta i niezłomna przyjaźń polsko-radziecka! (Huczne oklaski. Wszyscy wstają).

Nacisk USA na Egipt

NOWY JORK (PAP). Z doniesień pisma „Journal of Commers” wynika, że Stany Zjednoczone wzmagają nacisk gospodarczy na Egipt. USA zamierzają ograniczyć jeszcze bardziej import bawełny egipskiej, a także znieść na rynek światowy swą bawełnę po niższych cenach. „Oczekaloby to — pisze „Journal of Commers” — konieczność obniżenia cen przez Egipt na swą bawełnę albo też wstrzymanie sprzedaży bawełny”.

Ambasada egipska w Waszyngtonie — jak podaje prasa amerykańska — oficjalnie powiadomiła Departament Stanu, że jeśli USA będą w dalszym ciągu ograniczać import bawełny egipskiej, to Egipt zmniejszy swój import ze Stanów Zjednoczonych.

O NAFTĘ DLA ARABÓW

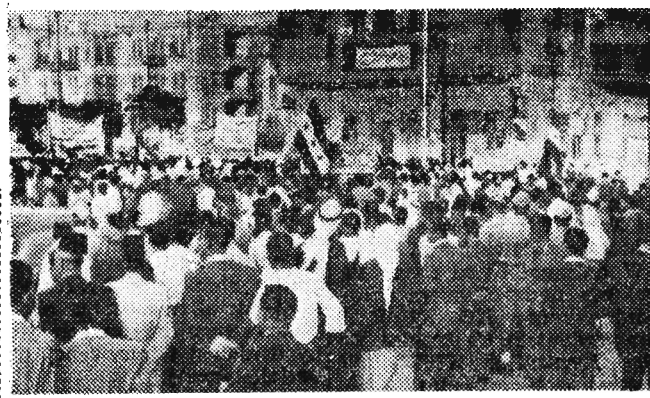
W całej Syrii odbyły się niedawno wielkie manifestacje pod hasłem walki o naftę arabską.

Na zdjęciu: Demonstracja w mieście Aleppo. Fot. — CAF.

Rząd Indonezji wypowiedział oficjalnie unię polityczną z Holandią

NOWY JORK (PAP). Jak donosi agencja United Press z Djakarty, 15 bm. rzecznik indonezyjskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych wręczył dyplomatycznemu przedstawicielowi Holandii Van Bylandtowi notę stwierdzającą, iż rząd Indonezji wypowiada oficjalnie unię polityczną łączącą oba kraje od roku 1949. Agencja United Press przypuszcza, że nota rządu indonezyjskiego zawiera także propozycje nawiązania z Holandią normalnych stosunków dyplomatycznych. Stosunków, jakie łączą dwa suwerenne państwa. W związku z tym, indonezyjski minister informacji Sutan Makmur oświadczył, że oba kraje powinny wymienić przedstawicieli dyplomatycznych w randze ambasadorów.

Członkowie gabinetu indonezyjskiego i przywódcy partii rządowych, zebrani na specjalnej konferencji, wypowiedzieli się 14 bm. za zerwaniem również i unii gospodarczo-finansowej, zawartej między Indonezją a Holandią w roku 1949.

- Dalszy napływ członków
- Wysokie plony zbóż i okopowych
- Osiągnięcia w hodowli zwierząt

Rośnie produkcja spółdzielczej wsi

(r) Do dnia 15 bm. już 250 spółdzielni produkcyjnych w naszym województwie przeprowadziło zebrania sprawozdawczo-wyborcze.

W okresie tych zebrań szeregi spółdzielców powiększyły się o 470 nowych członków, przy czym w powiecie sanockim o 160.

Nieustanny i wszechstronny rozwój gospodarstw zespołowych, ich wysokie wyniki produkcyjne osiągnięte w uprawie roli i hodowli stają się za chęcią dla mało i średniorolnych chłopów do przechodzenia na tory gospodarki spółdzielczej. I tak np. w Bieżdziej pow. Jasio chłopcy spółdzielcy zebrali 18,70 q pszenicy z ha, 20 q żyta, 22,20 q jęczmienia, 168 q ziemniaków. W spółdzielni produkcyjnej Kostarowce pow. Sanok uzyskano od owcy 3,5 kg wełny, przeciętny udój mleka od krowy wyniósł w 1955 r. 2 tysiące litrów. W tej samej spółdzielni zebrano z ha bura ków cukrowych 220 q, buraków pastewnych 350 q. Niemniejsze osiągnięcia mają spółdzielcy w Orzechowcach pow. Przemyski. Zebrali oni z

hektara 22 q żyta, 18 q pszenicy, 14 q owsa i 17 q jęczmienia. Nasz korespondent Stanisław Dziedzic donosi, że dobre urodzaje zbóż mieli spółdzielcy w Chmielniku pow. Rzeszów. Wydajność z hektara wyniosła 21 q żyta i 660 q buraka pastewnego.

Nie są to jeszcze najwyższe plony, zresztą uzyskiwane na gruntach średniej klasy, jednak są one dużo wyższe niż w gospodarstwach indywidualnych z tych samych wsi i okolic.

Dalsze zgłoszenia do XI Akademickich Igrzysk Świata

Obok nadesłanych zgłoszeń do XI Akademickich Igrzysk Świata z Rumunii, ZSRR, CSR, Finlandii, Bułgarii i Austrii, znajduje się także zgłoszenie Chińskiej Republiki Ludowej. Ekipa chińska, która liczyć będzie ok. 30 osób, po raz pierwszy w historii AIS znajduje się na liście uczestników tej imprezy. Chińskich zawodników zobaczymy jednak tylko w Warszawie — w turnieju hokeja na lodzie i konkursie jazdy figurkowej.

Obok oficjalnych zgłoszeń reprezentacji poszczególnych krajów, znajdują się także indywidualne zgłoszenia m. in. studentów Boliwii, Islandii i NRF.

Dokończenie referatu sprawozdawczego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego wygłoszonego na XX Zjeździe przez I sekretarza KC KPZR N.S. Chruszczowa

2. Rozwój demokratyzmu socjalistycznego. Usprawnianie aparatu państwowego. Umocnienie praworządności radzieckiej

Charakterystyczną cechą okresu sprawozdawczego jest dalszy rozwój demokracji radzieckiej, wzrost twórczej aktywności szerokich rzesz ludzi pracy.

Wielkie zadania budownictwa komunistycznego wymagają jeszcze większego wzmocnienia twórczej aktywności i inicjatywy ludzi pracy, szerokiego udziału mas ludowych w kierowaniu państwem, w całej tej gigantycznej pracy organizacyjno-gospodarczej, którą prowadzi się w naszym kraju. To znaczy, że powinniśmy jak najbardziej rozwijać demokratyzm radziecki, usuwać wszystko, co przeszkadza jego wszechstronemu rozwojowi.

Ważna rola w realizacji zadań budownictwa komunistycznego przy pada radzieckiemu aparatowi państwowemu.

Należy kontynuować pracę nad doskonaleniem aparatu administracyjnego. Nie jest to rzecz mechaniczna, powinno jej towarzyszyć upraszczanie jego struktury, poprawa całej jego działalności praktycznej, zacieśnianie jego więzi z masami, wciąganie szerokiego aktywu spośród robotników, kolchoźników i inteligencji do zarządzania budownictwem gospodarczym i kulturalnym.

Ważne znaczenie państwowe mają posunięcia partii mające na celu udoskonalenie planowania socjalistycznego. Wśród nich należy szczególnie podkreślić przeprowadzoną reorganizację organów planowania, od dzielenia planowania perspektywicznego od bieżącego, co umożliwiła stać ranniej opracowywanie planów gospodarki narodowej i lepszą organizację kontroli ich wykonania.

Komitet Centralny partii zwracał i zwraca wielką uwagę na umocnienie praworządności socjalistycznej. Doświadczenie uczy, że najmniejsza osłabienie praworządności socjalistycznej usiłują wykorzystać wrogowie państwa radzieckiego dla swej nikczemnej akcji dywersyjnej. Taką właśnie działalność prowadziła zdemaskowana przez partię banda Berii, która usiłowała wyłączyć organy bezpieczeństwa państwowego, spod kontroli partii i władzy radzieckiej, postawić je ponad partię i rządem, stworzyć w tych organach atmosferę bezprawia i samowoli. Kierując się swymi wrogimi celami szafka ta fabrykowała fałszywe materiały obciążające uczciwych, kierowniczych pracowników aparatu i szeregowych obywateli radzieckich.

Komitet Centralny przeprowadził rewizję tzw. „sprawy leningradzkiej” i stwierdził, iż sfabrykował ją Beria i jego pomocnicy po to, by osłabić leningradzką organizację partyjną, zniesławić jej kadry. Ustaliliśmy bezpodstawną „sprawę leningradzką” Komitet Centralny partii przeprowadził rewizję również szeregu innych wątpliwych spraw. KC podjął kroki, by przywrócić sprawiedliwość. Na wniosek Komitetu Centralnego ludzie niewinnie skazani, zostali zrehabilitowani.

Komitet Centralny wyciągnął z tego wszystkiego poważne wnioski. Wprowadzono należytą kontrolę partii i rządu nad pracą organów bezpieczeństwa państwowego. Przeprowadzono poważną akcję zasilenia wypróbowanymi kadrami organów bezpieczeństwa państwowego, sądu i prokuratury. Przywrócono całkowicie prawa nadzoru prokuratorskiego i wzmocniono jego działalność.

Nie wolno zapominać, że wrogowie zawsze usiłowali i będą usiłowali nadal przeszkodzić wielkiej sprawie budowy komunizmu. Otoczenie kapitalistyczne nasyłało nam nie mało szpiegów i dywersantów. Nalownością byłoby uważać, że wrogowie zrezygnują obecnie z prób szkolenia nam wszelkimi sposobami.

Dlatego też powinniśmy jak najbardziej wzmagać w narodzie radzieckim czujność rewolucyjną, umacniać organa bezpieczeństwa państwowego.

TOWARZYSZE! Partia nasza prowadząc konsekwentnie politykę pokojową, uważa za swój najważniejszy obowiązek stale wzmocnianie walczy, odkrytych sławą sił zbrojnych państwa radzieckiego — naszej armii, marynarki i lotnictwa — wyposażenie ich w najbardziej nowoczesny sprzęt techniczny, podnoszenie poziomu świadomości polity-

cznej i kunsztu wojskowego, ich składu osobowego. Naród radziecki może być pewny, że jego siły zbrojne, broniące czujnie pokojowej pracy ludzi radzieckich, spełnią zaszczyt nie swój obowiązek wobec socjalistycznej ojczyzny.

Sytuacja wewnętrzna Związku Radzieckiego jest bardziej niż kiedykolwiek mocna i niezachwiana.

Olbryzmie zalety socjalistycznego systemu gospodarki, szybkie tempo rozwoju produkcji społecznej dają Krajowi Rad w niezwykle krótkim okresie historycznym możliwość rozwiązania podstawowego zadania ekonomicznego ZSRR, możliwość doświadczenia i prześcignięcia najbardziej rozwiniętych krajów kapitalistycznych pod względem produkcji na głowę ludności. Wykonanie tego zadania będzie najbardziej trwałą i niezawodną dla naszej ojczyzny i całej wielkiej wspólnoty krajów socjalistycznych gwarancją przed wszelkimi niespodziankami i nieprzewidywanymi wydarzeniami, da możliwość podniesienia dobrobytu narodu na taki poziom, jaki odpowiada wielkim celom społeczeństwa socjalistycznego. Ważnym etapem w rozwiązaniu tego problemu będzie szósta pięcioletka. Mamy wszelkie możliwości, aby nie tylko wykonać plany nowej pięcioletki, lecz aby wykonać ją z nadwyżką.

W dziedzinie polityki wewnętrznej najbardziej doniosłe zadania na najbliższe lata są następujące:

1. Wytrwale i energicznie rozszerzać bazę materialną i produkcyjną społeczeństwa socjalistycznego, wprawdać do wszystkich gałęzi gospodarki narodowej najwyższą technikę, najnowsze osiągnięcia rodzimej i zagranicznej nauki i techniki, doświadczenie przodowników produkcji.

2. Na gruncie postępu technicznego, zwłaszcza szerokiej elektryfikacji kraju, na gruncie radykalnego usprawnienia organizacji pracy i produkcji, na gruncie konsekwentnego przestrzegania leninowskiej zasady materialnego zainteresowania pracowników w wynikach ich pracy, zapewnić nieustanny wzrost wydajności pracy.

3. Nieustannie obniżać koszty własne produkcji przemysłowej i rolniej, szerzej stosować zasadę rozrachunku gospodarczego w pracy przedsiębiorstw przemysłowych, sowchozów i MTS, przestrzegać jak najściślej reżimu oszczędności, zmniejszać zużycie pracy i wartości materialnych na jednostkę produkcji, stale podnosić jakość produkcji.

4. Oprócz znacznej poprawy w dziedzinie budownictwa inwestycyjne-

go, wykorzystywać po gospodarsku istniejący potencjał produkcyjny, wynajdywać i uruchamiać coraz to nowe rezerwy istniejące we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, w każdym przedsiębiorstwie, na każdej budowie, w każdym kolchozie i sowchozie.

5. Zapewniając również nadal szybkie tempo rozwoju przemysłu ciężkiego — podstawy całej gospodarki socjalistycznej — znacznie zwiększyć produkcję artykułów powszechnego użytku, posuwając stale naprzód rozwój przemysłu lekkiego i spożywczego.

6. W oparciu o doświadczenia przodujących kolchozów, sowchozów i MTS osiągnąć do końca szóstej pięcioletki roczną produkcję zboża w wysokości 11 miliardów pudów, znacznie zwiększyć produkcję bawełny, buraka cukrowego, lnu, ziemniaków, warzyw, i innych artykułów rolnych. Zwiększyć produkcję mięsa dwukrotnie, mleka prawie dwukrotnie, wełny o 82 proc.

7. Podnosić nieustannie dobrobyt i poziom kultury ludzi pracy, wcielić w życie w sposób zorganizowany uchwały partii w sprawie skrócenia dnia roboczego, wykonać zakrojony na szeroką skalę program budowy mieszkań dla ludzi pracy.

8. Usprawniać wytrwale pracę radzieckiego aparatu państwowego, zmniejszać ten aparat i koszty jego funkcjonowania, wykorzeniać zdecydowanie biurokracizm i mitręge, usprawnić kierownictwo na wszystkich odcinkach gospodarki narodowej, walczyć o to, aby kierowanie było w maksymalnym stopniu kompletne, aby dopomagało w praktyce pozostającym w tyle przedsiębiorstwom, kolchozom, MTS i sowchozom w podniesieniu się do poziomu przedsiębiorstw przodujących.

9. Szerzej rozwijać inicjatywę i twórczą aktywność milionów robotników, kolchoźników i inteligencji; organizować w sposób bojowy ogólnonarodowe współzawodnictwo socjalistyczne o wykonanie i przekroczenie szóstej pięcioletki, zespalać je jeszcze ściślej wokół naszej okrytej chwałą partii komunistycznej, wokół niezwykłego sztandaru marksizmu-leninizmu.

10. Wzmocniać nieustannie wielki sojusz klasy robotniczej i chłopstwa kolchozowego, nierozdzielalną przyjaźń narodów ZSRR, jedność moralno-polityczną całego społeczeństwa radzieckiego; wychowywać milionowe rzesze ludzi pracy w duchu patriotyzmu radzieckiego i internacjonalizmu proletariackiego, zespalać je jeszcze ściślej wokół naszej okrytej chwałą partii komunistycznej, wokół niezwykłego sztandaru marksizmu-leninizmu.

Partia

TOWARZYSZE! Naród radziecki wie, że ogromne sukcesy naszego kraju osiągnięte zostały dzięki służ-

bie polityce, naszej partii komunistycznej, dzięki jej niestrudzonej działalności organizatorskiej.

1. Umocnienie szeregów partii komunistycznej zwiększenie jej kierowniczej roli w państwie radzieckim

W dniu 1 lutego 1956 r. Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego liczyła w swych szeregach 7.215.503 ludzi, w tym 6.795.896 członków partii i 419.609 kandydatów. Jest to prawie trzykrotnie więcej niż liczyła partia w czasie XVIII Zjazdu i o 333 tysiące więcej niż w czasie XIX Zjazdu. W okresie sprawozdawczym partia jeszcze bardziej okrzepła pod względem organizacyjnym i ideologiczno-politycznym.

Wzrósł marksistowsko-leninowski hart mas partyjnych. Poważnie wyrosły kadry partii — decydująca siła kierownictwa partyjnego i państwowego.

W walce o dalsze umocnienie państwa radzieckiego, o nowy rozkwit gospodarki i kultury socjalistycznej, o wzrost dobrobytu mas pracujących partia nasza jeszcze bardziej zacieśniła swą więź z masami, jeszcze bardziej zbliżyła się do narodu.

Byłoby jednak błędem przedstawianie sprawy w ten sposób, jakoby okres sprawozdawczy był dla naszej partii jednym wielkim marszem triumfalnym, marszem pod bezchmurnym niebem i po gładkiej drodze. Oczywiście, bynajmniej tak nie było. Odnosiliśmy wielkie zwycięstwa, ale mieliśmy też pewne niepowodzenia; przeżywalismy wielkie ra-

umocnienia partii i pomyślnego rozwiązania zadań stojących przed naszym krajem. Partia stała się jeszcze bardziej jednolita. Ideologiczno-polityczna i organizacyjna jedność partii jest rekoimnią jej niezwykłej potęgi. Obecnie partia nasza jest bardziej jednolita niż kiedykolwiek, jest ona ściśle zespolona wokół Komitetu Centralnego i pewnie prowadzi kraj drogą wskazaną przez wielkiego Lenina.

U podstaw jedności partii komunistycznej i jej trzonu kierowniczego leży jedność moralno-polityczna całego społeczeństwa radzieckiego, niewzruszone zasady marksizmu-leninizmu. Ludzie wstępują do naszej partii nie w imię osobistych korzyści, lecz w imię zrealizowania wielkiej celu — budowania komunizmu. Kierownicy trzonu partii nie jest grupą ludzi powiązanych ze sobą stosunkami osobistymi lub wzajemną korzyścią, lecz aktywnym kolektywem kierowników, których stosunki opierają się na pryncypalnych podstawach ideowych niedopuszczających ani wzajemnej amnestii, ani osobistej niechęci.

Pryncypalna linia — uczy Lenin — jest jedynie słuszną linią. Nigdy i w niczym ani na krok nie odstępować od interesów ogólnopartyjnych — oto niewzruszona zasada, którą kierują się komunisty w walce o jedność swych szeregów.

Oceniając wyniki przebytej drogi można powiedzieć z przekonaniem, że w okresie sprawozdawczym kierownictwo polityczne Komitetu Centralnego partii naszego kraju stało na wysokości zadania, że partia w sposób właściwy rozwiązywała problemy budownictwa państwowego i partyjnego, umiejętnie prowadziła kraj drogą leninowską.

Główne zadanie partii, jej Komitetu Centralnego polegało na tym, aby zapewnić dalsze umocnienie potęgi gospodarczej socjalistycznej ojczyzny, uczynić jej granice jeszcze bardziej nienuszalnymi, wyżej podnieść poziom materialny i kulturalny życia ludzi radzieckich.

Wyjątkowo doniosłą rolę w życiu partii i całego kraju odegrały posiedzenia plenarne Komitetu Centralnego KPZR, które odbywały się regularnie w okresie sprawozdawczym. Na posiedzeniach tych Komitet Centralny wobec całej partii, wobec całego narodu z leninowską szczerością i pryncypialnością ujawniał poważne braki w rozwoju rolnictwa i przemysłu, ustalał drogi prowadzące do usunięcia tych braków, do rozwiązania palących zadań dalszego rozwoju gospodarki narodowej kraju, podniesienia poziomu materialnego i kulturalnego mas pracujących.

Podając krytykę niedociągnięć w budownictwie gospodarczym Komitet Centralny wychodził z założenia, że partia nie powinna się obawiać mówienia narodowi prawdy o brakach i trudnościach w naszym marszu naprzód. Kto boi się przyznania do błędów i słabości, ten nie jest rewolucjonistą. Nie mamy powodu ukrywać naszych niedociągnięć ponieważ nasza linia generalna jest słuszną. Sprawa budownictwa komunistycznego rozwija się i zwycięża, zaś braków będzie tym mniej im szerzej będzie się przyciągać masy do walki z nimi.

Komitet Centralny wyzwał organizację partyjną do wszechstronnego rozwijania krytyki i samokrytyki, do krytycznej oceny wyników dotychczasowej pracy, do zdecydowanej walki z samozadowoleniem, chępliwością i zarozumiałstwem. Nie mielibyśmy wielu braków, z którymi prowadzimy obecnie walkę, gdyby w swoim czasie w poszczególnych ogniwach partii nie rozpowszechniały się nastroje samopuszkania i próby upiększenia faktycznego stanu rzeczy. Pryncypalna i szczerza krytyka i samokrytyka to jedynie słuszną drogą do dalszego umocnienia partii, do szybszego usunięcia braków, do nowych sukcesów we wszystkich dziedzinach budownictwa komunistycznego.

Dalsze umocnienie jedności partii i podniesienie aktywności organizacji partyjnych wymagało przywrócenia opracowanych przez Lenina norm życia partyjnego, które dawniej często naruszano.

Pierwszorzędne znaczenie miało przywrócenie i wszechstronne umocnienie leninowskiej zasady kolektywnego kierownictwa. Komitet Centralny KPZR stał się pod tym względem dać przykład.

Walcząc o wszechstronny rozwój twórczej aktywności komunistów i wszystkich ludzi pracy Komitet Centralny podjął kroki zmierzające do wyczerpującego wyjaśnienia marksistowsko-leninowskiego pojmowania roli jednostki w historii. KC stanowczo wystąpił przeciwko niezgodnemu z duchem marksizmu-leninizmu kultowi jednostki, który przekształcał tego lub owego działacza w bohatera — cudotwórcę, a równocześnie pomniejsza rolę partii i mas ludowych, prowadzi do obniżenia ich twórczej aktywności.

Tak więc z punktu widzenia rozwoju naszej partii, okres sprawozdawczy był okresem dalszego umocnienia jedności partii, zwiększenia jej roli politycznej i organizatorskiej, wzrostu jej wpływu na masę. Partia opracowała szeroki program dalszego rozwoju gospodarki narodowej i podniesienia dobrobytu mas pracujących, mobilizowała do realizacji tego programu cały naród i osiągnęła poważne sukcesy na wszystkich frontach budownictwa komunistycznego.

Abym zapewnić dalszy pomyślny marsz naprzód, należy utrzymywać wysoki stopień mobilizacji wszystkich naszych organizacji partyjnych, należy nieustannie usprawniać i doskonalić całą naszą pracę partyjną, a przede wszystkim — podnieść poziom partyjny — organizacyjnej i ideologicznej pracy partii.

2. Praca partyjno-organizacyjna

W całej swej działalności organizacyjnej partia i jej Komitet Centralny opierały się na wskazaniach wielkiego Lenina, w myśl których do skutecznego kierowania krajem konieczna jest umiejętność przekonywania mas i umiejętność praktycznego organizowania realizacji polityki partii. Wysiłki partii zmierzają do tego, by zapewnić pod względem organizacyjnym pomyślnie wykonanie stojących przed nami zadań, dopomóc kadrom partyjnym w oparciu o sztukę praktycznej organizacji roboty na wszystkich odcinkach budownictwa państwowego.

Trzeba przyznać, że w ciągu wielu lat w niedostatecznym stopniu wychowywano nasze kadry partyjne w duchu wysokiej odpowiedzialności za rozwiązywanie praktycznych zagadnień budownictwa gospodarczego.

Komitet Centralny wezwał kadry partyjne, wszystkich komunistów, by zajęli się gruntownie zagadnieniami konkretnego kierowania budownictwem gospodarczym, zerwali z powierzchownym stosunkiem do gospodarki, studiowali intensywnie technikę i ekonomię przedsiębiorstw przemysłowych, kolchozów, ośrodków maszynowo — traktorowych i sowchozów, ażeby kierować ich pracą z głęboką znajomością rzeczy.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego jest partią rządzącą i we wszystkim co się dzieje na naszej ziemi radzieckiej jest żywo zainteresowana całą partią i każdy komunistą z osobna. Komunistą nie ma prawa być postronnym obserwatorem.

Oto dlaczego partia żąda od kadr partyjnych, aby nie oddzielały pracy partyjnej od gospodarczej, aby kierowały gospodarką konkretnie ze znajomością sprawy. Nie oznacza to oczywiście jakiegoś pomieszania funkcji instancji partyjnych z funkcjami organów gospodarczych lub zastępowania organów gospodarczych przez instancje partyjne.

Abym podnieść pracę organizacyjną do poziomu zadań, jakie stoją przed partią konieczne jest wszechstronne doskonalenie aparatu partyjnego.

Rzeczą główną w pracy partyjnej — organizacyjnej jest praca wśród mas, oddziaływanie na masę, organizowanie mas do walki o realizację postawionych przez partię zadań gospodarczo - politycznych. Nie można dłużej godzić się z sytuacją, w której wielu pracowników aparatu partyjnego zamiast codziennie znajdować się bezpośrednio wśród mas zamyka się w kancelariach, podziwiał rezolucje a życie płynie obok nich.

Co przeszkadza nam w całkowitym wykorzystaniu rezerw w dziedzinie rolnictwa, a w szczególności w dziedzinie rozwoju hodowli? Główną

(Ciąg dalszy na str. 4)

Dokończenie referatu sprawozdawczego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego wygłoszonego na XX Zjeździe przez I sekretarza KC KPZR N.S. Chruszczowa

(Ciąg dalszy ze str. 3)

przyczyną jest słabość naszej pracy organizacyjnej.

Słabość kierownictwa przejawia się w tym, że wielu pracowników na szczeblu rejonu nie zajmuje się konkretnie każdym kolchozem, kieruje kolchozami w sposób formalny, bez znajomości sprawy. Nie dostrzegają oni często w swej działalności spraw decydujących, nie zapewniają odpowiedniego planowania rozwoju każdego gospodarstwa z osobną, ich praca organizacyjna wśród ludzi jest jeszcze słaba.

Wielką plagą jest również to, że w praktycznej działalności wielu działaczy partyjnych i radzieckich zakorzeni się nieodpowiedzialny stosunek do podejmowanych zobowiązań.

Partia zawsze przywiązywała wielką wagę do rejonowego ognia pracowników partyjnych i radzieckich, ponieważ tam właśnie pod wieloma względami decydują się losy wykonania dyrektyw partii i rządu. Dzięki wielkiej pracy przeprowadzonej przez partię w rejonach wyrosło sporo dobrych kadr, prawdziwych organizatorów i przywódców mas. Nie można jednak nie dostrzegać faktu, że w wielu rejonach poziom pracy organizacji rejonowych daleko nie odpowiada wymogom dnia dzisiejszego.

W swoim czasie słusznie mówiliśmy o słabości kadr w ośrodkach maszynowo — traktorowych oraz o słabości kierowniczych kadr w kolchozach. Partia umocniła te ognia, oczywiście nie w takim stopniu, by móc spocząć na laurach; trzeba prowadzić te prace w dalszym ciągu. Lecz w obecnych warunkach największą słabość kadr występują w ogniwie rejonowym — w rejonowych komitetach partii. W rejonowych komitetach wykonawczych, przejawia się słabość pracy organizacyjnej rejonowych komitetów partii. Teraz, kiedy przed krajem stanęły ogromne zadania w dziedzinie rozwoju gospodarki rolnej, sprawa wzmocnienia organizacji rejonowych doświadczonymi i zdolnymi kadrami nabiera szczególnego znaczenia.

Powinniśmy doprowadzić do tego, by na kierowniczych stanowiskach w rejonowych komitetach partii, w komitetach wykonawczych rad rejonowych pracowali dobrze przygotowani komunisty, energiczni organizatorzy mas, znający produkcję. Bez znajomości rolnictwa kierownicy organizacji rejonowych nie zdołają wykonać stojących przed nimi zadań, nie będą cieszyć się autorytetem u kolchoźników, pracowników ośrodków maszynowo-traktorowych i sowchozów.

Poziom pracy partyjno-organizacyjnej zależy w ogromnym stopniu od tego, jak dalece jej formy odpowiadają zadaniom stojącym przed organizacjami partyjnymi. Wynika stąd, że trzeba nieustannie doskonalić metody pracy i strukturę organów partyjnych, przystosowując je do warunków zmieniającej się sytuacji. Dotyczy to nie tylko terenowych organów partyjnych, lecz i Komitetu Centralnego KPZR.

W walce o wszechstronne polepszenie pracy partyjno-organizacyjnej i partyjno-politycznej Komitet Centralny przywiązywał szczególną wagę do doboru i rozstawienia kadr, do wzmocnienia ich hartu ideowego i podniesienia kwalifikacji fachowych. Partia może się chlubić tym, że potrafiła wysunąć, ideowo wychować i zahartować liczne kadry dla różnorodnej pracy partyjnej, państwowej i gospodarczej.

Byłoby jednak rzeczą niesłuszną, gdybyśmy nie widzieli poważnych niedociągnięć i błędów w pracy na odcinku kadr. Wystarczy na przykład stwierdzić, że nasze uczelnie partyjne szkola pracowników, którzy nader często nie znają podstawowych problemów poszczególnych gałęzi gospodarki.

Okazało się, że w działalności wielu organów partyjnych zapomniano o żądaniu partii, by poza właściwym wykorzystaniem starych kadr śmiało wysuwać na kierownicze stanowiska młodych pracowników, których kwalifikacje sprawdzono w praktyce.

Nie wolno też przejść do porządku nad faktem, że w szeregu organów partyjnych i radzieckich kobiety wysuwają się zbyt niemiernie na kierownicze stanowiska.

Dla pomyślnego rozwijania zadań stojących przed partią wielkie

znaczenie ma właściwe rozmieszczenie komunistów w gospodarce narodowej. Jest rzeczą nienormalną, że w wielu gałęziach gospodarki narodowej znaczną część pracujących tam komunistów zatrudniona jest przy pracach, które nie są bezpośrednio związane z decydującymi odcinkami produkcji.

Poważnym niedociągnięciem w pracy organizacyjno-partyjnej terenowych organów partyjnych jest osłabienie troski o regulowanie wzrostu partii, a zwłaszcza o zwiększenie trzonu robotniczego w partii.

W dziele wychowania i wyszkolenia wielomilionowych mas robotników i urzędników, mobilizowania ich sił twórczych do walki o rozwinięcie i doskonalenie produkcji, podnoszenia dobrobytu i poziomu kulturalno-technicznego ludzi pracy wielką rolę przypada radzieckim związkom zawodowym. Tymczasem poziom pracy związków zawodowych wyraźnie pozostaje w tyle za wymogami życia, za zadaniami, które stawia partia. Naszym organom związkowym, w tym Wszechzwiązkowej Centralnej Radzie Związków Zawodowych, brak głównie bojowości, twórczego zapału, ostrości, pryncypialności i inicjatywy w stawianiu podstawowych, żywotnych problemów — czy to gdy chodzi o środki podniesienia wydajności pracy, czy też o zagadnienia płac, budowy mieszkań, zaspokojenia bytowych potrzeb robotników i urzędników. W przedsiębiorstwach zawierane są, jak wiadomo, umowy zbiorowe. Zdarzają się wciąż wypadki niewykonania tych umów. Tymczasem związki zawodowe zachowują milczenie, jak gdyby wszystko było w porządku. W ogóle można powiedzieć, że związki zawodowe przestały służyć za działaczami gospodarczymi, w stosunkach między nimi panuje niezakłócony spokój. A przecież w intere-

3. Problemy pracy ideologicznej

TOWARZYSZE! Marksistowsko-leninowskie wychowanie komunistów, wszystkich ludzi pracy, twórczy rozwój teorii rewolucyjnej jest decydującym warunkiem naszego pomyślnego marszu naprzód.

W okresie sprawozdawczym Komitet Centralny podjął szereg kroków zmierzających do polepszenia pracy ideologicznej. Znaczenie więcej wydaje się dzieł klasyków marksizmu-leninizmu. Komunisty wnikliwiej studiują uchwały zjazdów partyjnych, konferencji i posiedzeń plenarnych KC, w których wyrażona została opinia partii o polityce wewnętrznej i zagranicznej.

Ważnym wydarzeniem w życiu ideologicznym partii było ukazanie się marksistowskiego podrecznika ekonomii politycznej, który stał się bardzo popularny zarówno w naszym kraju, jak i za granicą.

Mimo pewnych sukcesów w dziedzinie propagandy marksizmu — leninizmu stan pracy ideologicznej ogólnie biorąc nie może nas zadowolić. Główne jej niedociągnięcia w obecnej chwili polega na tym, iż jest ona w znacznym stopniu oderwana od praktyki budownictwa komunistycznego. Walcząc z przejawami beztrojski wobec studiowania i dalszego pogłębiania teorii marksistowskiej nie możemy patrzeć na teorię oczami dogmatyków, oczami ludzi oderwanych od życia. Teoria rewolucyjna nie jest zbiorem zastępych dogmatów i formuł, lecz bojową wytyczną w praktycznej działalności zmierzającej do przeobrażenia świata, do zbudowania komunizmu. Marksizm — leninizm uczy, że teoria w oderwaniu od praktyki jest martwa, zaś praktyka nie oświecona rewolucyjną teorią jest ślepa.

W warunkach, gdy w naszym kraju realizuje się stopniowo przejście od socjalizmu do komunizmu, rzeczą szczególnie ważną jest nie tylko studiowanie dzieł klasyków marksizmu, wyjaśnianie teorii marksizmu — leninizmu, lecz również praktyczne wcielanie teorii w życie, dążenie do stworzenia obfitości dóbr materialnych i kulturalnych, do wzrostu świadomości komunistycznej obywateli.

Należy położyć kres bezprzymiotnemu gadulstwu politycznemu, przeciwko któremu niejednokrotnie występował zdecydowanie Lenin. Ludzie radzieccy zjadają od naszych pracowników, aby za ich słowami zawsze następowały czyny. Opierając się na znajomości obiektywnych praw rozwoju społeczeństwa, stale studiując historię i teorię marks-

istowską nie trzeba się lękać zakłócenia stosunków, czasem pozytywne jest również posprzeczać się zdrowo. Szerzej niż obecnie związki zawodowe powinny wykorzystywać narady produkcyjne, zebrania aktywu gospodarczego i inne formy udziału robotników w zarządzaniu produkcją.

Ważne miejsce w życiu społecznym kraju zajmuje nasz otwarty chwała Leninowski Komsomol. Jednocząc w swych szeregach przeszło 18 milionów chłopców i dziewcząt Komsomol, aktywnie uczestniczy w budownictwie gospodarczym i kulturalnym, pomaga partii wychowywać młodzież w duchu komunistycznym. Ale w działalności organizacji komsomolskiej, zwłaszcza w jej pracy ideologiczno-wychowawczej, istnieją poważne braki. Organizacje komsomolskie nie zawsze umieją włączyć młodzież do praktycznej pracy, zastępują żywą działalność organizatorską rezolucjami, deklaracjami i robieniem wrzawy. Aby usunąć te braki, należy przede wszystkim polepszyć kierownictwo partyjne Komsomolu, albowiem tu tkwi główne źródło siły i twórczej aktywności.

W celu dalszego usprawnienia działalności organizacyjnej partii trzeba wnieść pewne podyktowane przez życie częściowe poprawki do Statutu KPZR. Doświadczenie wykazało, że poszczególne postanowienia Statutu nie odpowiadają ukształtowanym normom życia partyjnego.

W naszej codziennej pracy powinniśmy ściślej baczyć na to, by wszystkie organizacje partyjne, wszyscy komunisty przestrzegali wymogów Statutu. Przestrzeganie Statutu — to jeden z najważniejszych warunków podniesienia na wyższy poziom całej pracy partyjno-organizacyjnej i partyjno-politycznej.

W celu leninizmu powinniśmy w całej pełni wykorzystywać wyższość systemu socjalistycznego, jak najbardziej przyspieszyć stworzenie potężnej materialno-produkcyjnej bazy komunizmu, aby pomnażać dobra materialne i kulturalne dla mas pracujących. Oczekuje tego od nas naród radziecki i powinniśmy to osiągnąć za wszelką cenę i w jak najkrótszym czasie.

Należy mieć na uwadze jeszcze jedno; Lenin uczył, że w różnych okresach na pierwszy plan wysuwa się to jedna to druga strona marksizmu. Obecnie, w warunkach walki naszego społeczeństwa o wysoką wydajność pracy, o rozwiązanie podstawowego zadania ekonomicznego ZSRR — na pierwszy plan występuje ekonomiczna strona teorii marksizmu, problemy poszczególnych dziedzin gospodarki.

Niezmiernie ważne znaczenie ma obecnie ekonomiczna nauka marksizmu-leninizmu, problemy poszczególnych dziedzin gospodarki — przemysłu, rolnictwa, budownictwa, transportu, handlu. Problemy ekonomiczne nauki marksistowsko-leninowskiej w jej nierozdzielnej więzi z praktyką budownictwa komunistycznego powinny znaleźć się w centrum naszej propagandy.

Czeka nas wielka praca nad stworzeniem projektu nowego programu partii, który dotychczas nie został jeszcze opracowany. Oczywiście projekt programu powinien być opracowany równocześnie z perspektywnym planem rozwoju gospodarki i kultury naszego kraju w przekroju kilku 5-letek.

Komitet Centralny musiał skorygować tezy tych pracowników, którzy wnieśli rozgardiasz i zamęt do niektórych jasnych i dawno rozstrzygniętych przez partię kwestii. Weźmy np. sprawę zbudowania socjalizmu. W ZSRR i stopniowego przejścia do komunizmu. W wystąpieniach poszczególnych pracowników dopuszczano się błędnych sformułowań w rodzaju tego, że zbudowano u nas na razie jedynie podstawy socjalizmu, to jest fundament socjalizmu.

Pewne gorące głowy postanowiły, że budownictwo socjalizmu zostało już całkowicie zakończone, i zaczęły opracowywać szczegółowy harmonogram przejścia do komunizmu.

Rzecz zrozumiała, że partia rozprawiła się z naleźnikami z próbami pomniejszenia wyników osiągniętych

w budownictwie socjalistycznym, jako też ukroczyła projektomanów i fantastów, którzy oderwali się od rzeczywistości i wprowadzili szkodliwy zamęt do zasadniczych problemów rozwoju gospodarki socjalistycznej.

Trzeba zrozumieć, że teoretyczne błędy, utopijne złudzenia utrudniają pracownikom właściwe zorientowanie się w problemach praktycznych, wnoszą fałszywe akcenty do pracy ideologicznej.

W związku z tym nie można pominać milczeniem faktu, że bezwzględnie słuszną tezę o możliwości pokojowego współistnienia krajów o różnych ustrojach społeczno-politycznych niektórzy pracownicy usiłują przenieść do dziedziny ideologii. Jest to szkodliwy błąd. Z faktu, że jesteśmy za pokojowym współistnieniem i rywalizacją gospodarczą z kapitalizmem nie należy w żadnym wypadku wysnuwać wniosku, że można osłabić walkę przeciwko ideologii burżuazyjnej, przeciwko przeżytkom kapitalizmu w świadomości ludzkiej.

W walce, jaką prowadzi nasza partia przeciwko kończącym swój żywot ideom i pojęciom starego świata, w walce o upowszechnienie i utrwalenie ideologii komunistycznej doniosła rola przypada prasie, literaturze i sztuce. Stwierdzając znaczne osiągnięcia w tej dziedzinie trzeba jednocześnie powiedzieć, że nasza literatura i sztuka pod wieloma względami nie nadają jeszcze za życia, za rzeczywistością radziecką, które są bez porównania bogatsze, niż ich odbicie w sztuce i literaturze. Nasuwa się uzasadnione pytanie: czy aby nie osłabia więz niektórych naszych pisarzy i pracowników sztuki z życiem?

Jednym z ważnych zadań jest usprawnienie pracy kulturalno-wychowawczej na wsi. Praca kulturalna na wsi jest często zaniedbana i takie środki jak radio, prasa, kluby, biblioteki — są źle wykorzystywane.

Tak więc w dziedzinie budownictwa partyjnego, kierownictwa organizacyjnego i pracy ideowo-politycznej stoją przed nami następujące zadania:

1. Podnosić również nadal wszędy stronne rolę partii jako siły kierowniczej i przewodniej narodu radzieckiego w całym życiu państwowym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym ZSRR, jeszcze bardziej zacieśniać i wzmacniać więz partii z masami, jeszcze wyżej podnosić jej autorytet; ochraniać i umacniać jedność i zwartość partii oraz jej trzon kierowniczy, ściśle przestrzegać zasad kolegiałnego kierownictwa w partii; szerzej rozwijać krytykę i samokrytykę, ujawniając śmiało niedociągnięcia we wszystkich dziedzinach budownictwa gospodarczego i kulturalnego.

2. Rozwijać demokrację wewnątrz partii i na tej podstawie rozwijać inicjatywę i podnosić odpowiedzialność organizacji partyjnych oraz wszystkich komunistów; usprawniać działalność organizacyjną organizacji partyjnych i kierować tę działalność do rozwiązywania praktycznych zadań budownictwa komunistycznego; usprawniać pracę w dziedzinie doboru, szkolenia i rozmieszczania kadr; podnosić rolę związków zawodowych i Komsomolu w rozwiązywaniu zadań budownictwa komunistycznego.

3. Podnosić wyżej poziom pracy ideologicznej wszystkich organizacji partyjnych, nastawiać ją na rozwiązywanie praktycznych zadań budowy komunizmu; zapewniać twórcze opanowanie teorii i doświadczenia historycznego partii przez komunistów, zaostrzać czujność w pracy ideologicznej, prowadzić nieprzejednaną walkę z ideologią burżuazyjną; wzmacniać pracę w dziedzinie komunistycznego wychowania mas i przewyżczania przeżytków kapitalizmu w świadomości ludzkiej, wykorzystywać w tym celu bardziej wszechstronnie i bardziej aktywnie wszystkie środki oddziaływania ideologicznego — propagandę, agitację, prasę, radio, organizacje i instytucje kulturalno-oświatowe, naukę, literaturę i sztukę.

TOWARZYSZE! Wielką i chlubną drogą przebył naród radziecki. Pod kierownictwem swej partii komunistycznej wywalczył on wielkie, histo-

ryczne zdobycze. Nasze zwycięstwa zostały odniesione w trudnej walce przeciwko wrogom zewnętrznym i wewnętrznym.

Kraj Rad wkroczył obecnie w nowy wielki okres rozwoju. Mówiąc obrazowo, wspieł się na takie wyżyny, na taką wysokość, skąd widoczne są już szerokie horyzonty na drodze do ostatecznego celu — społeczeństwa komunistycznego.

Ciężka i nieprawdopodobnie trudna była droga, którą pierwszy zbudował nasz kraj, wspinając się na taką wyżynę. Lecz narodu radzieckiego nie przstraszyły żadne trudności, nie złamały one jego sił.

Ograniczaliśmy się w wielu sprawach i nie mieliśmy innego wyjścia. Aby utrzymać i zwiększyć historyczne zdobycze Wielkiego Października, musieliśmy w niezwykle krótkich okresach stworzyć potężny przemysł socjalistyczny, podstawę podstaw całej ekonomii kraju i jej zdolności obronnej, w sposób zasadniczy przekształcić rolnictwo, stworzyć nowe kadry inteligencji ludowej, zbudować społeczeństwo socjalistyczne.

Wrogowie niejednokrotnie usiłowali sprawdzić, jak silne i żywotne jest radzieckie państwo socjalistyczne, lecz wszystkie te próby kończyły się fiaskiem i organizatorzy awantur wojennych skreślili sobie kark. Państwo radzieckie rośnie i krzepnie. Wznosi się ono jak gwiazda przewodnia wskazująca całej ludzkości drogę do nowego świata.

Obecnie w szóstej 5-letce, Kraj Rad czyni nowy wielki krok naprzód. Rozwijając również nadal przemysł ciężki, rozszerzamy nasze możliwości rozwoju gałęzi gospodarki narodowej produkujących środki spożycia.

Partia nasza pełna jest twórczych sił, niespożytej energii i przepełniona jest niezłomną wola osiągnięcia wielkiego celu — zbudowania komunizmu. W całej historii ludzkości nie było i nie ma szlachetniejszego i szlachetniejszego celu.

Jesteśmy przekonani, że idee komunizmu zwyciężą i że żadne „żelazne kurtyny“ i zasłony zawieszane przez burżuazyjnych reaktionistów nie mogą powstrzymać ich rozpowsechniania się wśród coraz to nowych milionów ludzi.

Jednocześnie zdecydowanie opowiadamy się za pokojowym współistnieniem, za ekonomiczną rywalizacją socjalizmu i kapitalizmu, prowadzimy konsekwentną politykę pokoju i przyjaźni między narodami.

Partia nasza ma niemało wrogów, wielu ludzi ustosunkowanych jest do niej nieżyczliwie, ale znacznie więcej ma ona wypróbowanych przyjaciół i niezawodnych sojuszników.

Nasza sprawa jest niezwykła! Niezwykła dlatego, że wspólnie z wielkim narodem radzieckim sprawę tę posuwają naprzód setki milionów ludzi w bratnich Chinach Ludowych i wszystkich krajach demokracji ludowej. Sprawa nasza jest niezwykła dlatego, że cieszy się gorącym poparciem i sympatią narodów i krajów, które wyzwoliły się od ucisku narodowego i kolonialnego. Niezwykła dlatego, że popierają ją masy pracujące całego świata. Nikt nie zdoła nas zastraszyć, nie zdoła zmusić nas do wycofania się z zajmowanych pozycji, do wyzreczenia się obrony sprawy pokoju, demokracji i socjalizmu.

Przyszłość należy do nas, gdyż zdajemy pewnym krokiem naprzód jedynie słuszną drogą, wskazaną przez naszego nauczyciela, wielkiego Lenina. Wokół nas i naszych przyjaciół jednoczą się setki milionów ludzi natchnionych ideami sprawiedliwego ustroju społecznego, ideami demokracji i socjalizmu.

Pod sztandarem przeobrażającej świat nauki marksizmu-leninizmu, Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego doprowadzi naród radziecki do całkowitego triumfu komunizmu.

Ze statutem w rękę

WALCZYĆ O LINIĘ PARTII

Legitymacja partyjna. Teraz właśnie w okresie ich wymiany każdy członek partii nieco innymi oczyma spogląda na tę skromną książeczkę.

Przywiązanie do legitymacji partyjnej symbolizuje wierność zasadom marksizmu-leninizmu. Cenić legitymację partyjną, to znać, czy posiadać nieustępliwą wolę walki o ideały socjalizmu i komunizmu. Dlatego nie przypadkowo w chwili obecnej — częściej niż kiedykolwiek — sięgamy do statutu partyjnego, studiuujemy go szczególnie wnikliwie, staramy się zgłębić jeszcze bardziej ten podstawaowy dokument partyjny, podstawowy kodeks praw i obowiązków każdego członka naszej partii. Czytając statut, staramy się jak najbardziej konkretnie ocenić, jak realizujemy linię partii, jak realizujemy podstawowe zadania, które stawia przed sobą i każdym swoim członkiem partii leninowsko-marksistowska.

A więc zajrzyjmy do statutu: „...główne zadania Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej polegają na tym, aby budować społeczeństwo socjalistyczne, za pewnić stały wzrost dobrobytu i kultury klasy robotniczej i całego ludu pracującego miast i wsi drogą nieustannego rozwoju produkcji na bazie coraz doskonalszej techniki, wychować członków społeczeństwa w duchu patriotyzmu i internacjonalizmu, umacniać siłę państwa ludowego i obronność ojczyzny”.

Najcenniejsze w postawie partyjnika jest więc uprzytomnienie sobie, że nie wystarczy, aby członek partii jedynie zgadzał się z uchwałami partii. Obowiązkiem jest on walczyć o wcielenie tych uchwał w życie, ponieważ bierny stosunek do uchwał osłabia jej zdolność bojową. Postulat ten wypływa z samej istoty członkostwa, z istoty naszej partii, która jest jednolita, bojowa organizacja, czerpiąca swoje siły ze zwartości swych szeregów, z jednolitości woli i z jednolitości działania.

Przywiązanie do ideałów, które kieruje naszą partią, samo przez się wymaga od jej członków ofiarnej walki o realizację jej programu, jej uchwał, jej linii.

Chyba żaden z członków partii nie wątpi, że zadaniem jego jest realizacja linii partii. Jednakże w różnych sytuacjach niektórzy partyjnicy w praktyce napotykała na mniejsze czy większe trudności przy o-

kreśleniu tego, co powinni konkretnie robić w swoim środowisku, w swoim zakładzie pracy, jak postępować, ażeby być pewnym, iż walczą właściwie o urzeczywistnienie celów, do osiągnięcia których dąży partia.

A więc rozpatrzmy przede wszystkim jedno zagadnienie. Pierwszym krokiem do realizacji przez każdego z nas linii partii jest sprawozdanie, czy nasze postępowanie, nasz stosunek do pracy, do ludzi, do aktualnych wydarzeń politycznych, w ogóle całe nasze życie odpowiada wymaganiom statutowym. I tak np. jeśli jestem robotnikiem, — odpowiedź na to pytanie będzie jakoś produkowanych przeze mnie wyrobów, umiejętność oszczędzania surowców, właściwe wykorzystanie maszyn i czasu pracy. Odpowiedź tę znajdzie w mojej aktywnej postawie jako członka załogi w zwalczaniu wszelkich przejawów zła oraz w rozwiązywaniu problemów całego zakładu (np. obecnie w okresie dyskusji nad planem 5-letnim), zakładowej organizacji partyjnej lub całego miasta czy województwa.

Stosując te metody, niewątpliwie może skontrolować siebie każdy członek partii, i ten „szeregowy”, i ten, którego partia obarczyła większą odpowiedzialnością, powierzając mu kierownicze, polityczne zadania. Aktywista i działacz partyjny przyczynia się do zbudowania społeczeństwa socjalistycznego, do wzrostu dobrobytu ludzi pracy do wychowania społeczeństwa w duchu ideologii marksistowskiej — jeżeli nie odrywa się od mas, jeśli walczy nieustępliwie o realizację ich potrzeb, wymagań i jeżeli opiera się w swej działalności na doświadczeniu mas, jeżeli przejawia samodzielną i inicjatywę oraz bojowość i pryncypialność w realizacji zadań powierzonych przez partię.

Niekiedy słyszy się zdanie, że realizacja linii partii można sprowadzić do jak najściślejszego wykonywania uchwał, dyrektyw i wytycznych instancji partyjnej. Taki pogląd dalece jednak nie wyczerpuje sprawy. Żadna instancja partyjna nie jest w stanie regulować wszystkich niezliczonych dziedzin naszego życia codziennego, życia organizacji partyjnych i każdego jej członka. Żadna uchwała nie obejmuje całej różnorodności problemów i konfliktów naszego życia. Dlatego można zarzykować sformułowanie, że każ-

dy z nas powinien nauczyć się twórczo realizować wskazania i uchwały partii, widzieć zadania partyjne dla siebie, widzieć ich związek z celami wytycznymi przez partię w każdej sytuacji. Dajmy na to, jesteśmy przypadkowo na zebraniu, gdzie omawia się zagadnienia światopoglądowe. Czy nie będzie sprawą naszej wierności programowi partii zajęcie zdecydowanego stanowiska wobec perfidnych wywodów klerykałów? Czy nie jest naszym obowiązkiem rozpoznać walkę przeciwko wypaczeniom, nadużyciom takiego czy innego kierownika nawet wówczas, gdy w nadrzędnej instancji jak najlepiej go oceniają? Czy nie spełnimy zadania wychowania społeczeństwa w duchu patriotyzmu, jeżeli przyjdziemy z pomocą skrzywdzonemu człowiekowi, pomożemy mu osiągnąć sprawiedliwe rozwiązanie jego sprawy?

A więc realizacja linii partii — to nie tylko ściśle wykonanie uchwał partyjnych, lecz również samodzielne rozwiązywanie problemów politycznych, gospodarczych, kulturalnych w duchu programu i statutu partyjnego.

By móc jednak rzeczowo, aktywnie, na codzień realizować linię partii, by móc samodzielnie rozwiązywać

ZIMA NA BAŁTYKU
Przed kilku dniami m/s „Waryński” powrócił do portu gdyńskiego z rejsu do Ameryki Południowej. Na Morzu Bałtyckim statek walczył ze sztormem przy dużym mrozie. Tak wyglądał pokład i olinowanie statku po powrocie do portu.
CAF — fot. Uklejewski

Skandaliczne niedbalstwo

Niesłychany wręcz przykład karygodnego lekceważenia warunków, w jakich pracują niekiedy robotnicy wykazało kierownictwo Elektrowni w Stalowej Woli.

Oto co pisze w tej sprawie nasz czytelnik (nazwisko i adres znane redakcji).

— „3 lutego przydzielono nas do pracy przy nawęglaniu tj. przy wyładowywaniu zamarniętych wagonów z węglem. Z uwagi na dotkliwy mróz obiecano nam przydzielić wiatowane ubrania i filcowe buty. Niestety, o zrealizowaniu tej obietnicy nie pomyślał nikt. Mało tego. Nie postarano się nawet o dostarczenie nam gorącego mleka, lub kawy. Co prawda — raz jeden w nocy z 8 na 9 lutego uraczono nas zamarniętą zupą — w kociołku i bez talerzy. Chyba na kłpiny.

Pytam za pośrednictwem „Nowin” co robi rada zakładowa i kto winien zająć się zaopatrzeniem nas w niezbędną odzież? Chcielibym również dowiedzieć się, czy ludzie odpowiedzialni za te niedbalstwa, nie zasługują na „premie”?

List naszego czytelnika nie wymaga chyba komentarza. Ze swej strony proponujemy następujące lekarstwo: wydelegować przewodniczącego rady zakładowej oraz kierownika zaopatrzenia do pracy przy nawęglaniu na nocną zmianę i uraczyć ich zamarniętą zupą.

Skutki nie każą na siebie czekać.
(na podstawie korespondencji B. K.)
ZJ.

mnożność niezwykle skomplikowanych zagadnień w duchu partyjnym, powinniśmy my spełnić jeden podstawowy warunek — opanować nieustannie naukę marksizmu-leninizmu, coraz bardziej zgłębiać program partii, studiować jej założenia ideologiczne, wte dy dopiero — uzbrojeni w oręż ideowy, w oręż teoretyczny potrafimy rozwiązywać bieżące praktyczne zadania, potrafimy wykonać każde zadanie partii.

W. STYCZYŃSKI

G

dybyż to ziemia nasza, rzeszowska, nie była taka uboga! — wzdychali nasi ojcowie, wzdychaliśmy i my, pokolenie dziś już dojrzałe, patrząc na obszar leżący pomiędzy Sanem, Wisłą i Karpatami. — Gdybyż to pokryły ją fabryki, wystrzeżone lity ponad nia niebosiężne kominy, a ludzie, siedzący na wsi, na morgach rwanych na coraz to mniejsze szczątki, dalekie w swym plonie od zaspokożenia potrzeb żołądka i grzbietu, a by ci ludzie wywędrowali ze smrodliwych często gęsto chałup do hal nowych, do maszyn, warsztatów, na rusztowania...

Snuły się miraż, pragnienia nie mające ziszczenia, rozogniły je propagandowy krzyk o „wielkim dowodzie potęgi” — Centralnym Okręgu Przemysłowym. Krzyk rychło opadł i spoza niego, jak opoza wygasłej świecy dymnej, wyrzała naga, przykra prawda. Wyjrzała ziemia rzeszowska ta ka, jaką była: część Polski B, pozostawiona z „taski” sanacji własnemu losowi i „opatrzności”, rozstawiona w swej nędzy aż do upokorzenia, z tysiącami rąk, dla których nie było ani pracy ani chleba.

Miraże sprzed lat, dawne pragnienia serc ludzkich ucieleśniane dziś w realny kształt rusztowań, hal fabrycznych, maszyn, warsztatów...

Dla ziemi rzeszowskiej zaczął się czas upragnionej, rzeczywistej prosperity gospodarczej. Pękł szlaban między przeludnioną wsią a miastem. Zbudowanym rekonstrukcją społeczną dała pracę i chleb.

I oto dziś, po 11 latach, w gorących jeszcze dniach podsumowywania naszej sześciolatniej batalii, o podstawy socjalizmu i w rozpalającej się dyskusji nad założeniami nowego, kolejnego narodowego planu gospodarczego — pięcioletniego, możemy przeprowadzić bilans ciekawy, bogaty w efekty gospodarcze, nie mający dotąd precedensu, sycący wiarą i optymizmem, nawet mimo zaistniałych uprzednio lub istniejących

Jeszcze teraz błędów, których niesposób uniknąć przy wielkim napięciu, rozmachu i ogromie zadań.

Za podstawę do tego bilansu weźmie niedawna naradę partyjną — techniczną Rzeszowskiego Przemysłowego Zjednoczenia Budowlanego, a z niej referat podsumowujący wykonanie za lat planu 6-letniego przez to Zjednoczenie i nowe zadania na przyszłe pięcioletnie. Sięgnijmy do faktów. Czytajmy:

„Oddane do użytku obiekty budynkowe przewyższa-

Łańcut, budowę Wytwórni Tytoniu Przemysłowego w Leżajsku, rozbudowę Elektrowni Stalowa Wola I, rozbudowę Zakładów Porcelany Elektrotechnicznej w Boguchwale oraz szereg dalszych obiektów o charakterze usługowym i administracyjnym”.

Taki jest bilans sześciolatki jednego tylko Zjednoczenia. I choćby ktokolwiek wycelował jakiekolwiek zarzuty — nie umniejszaj tego bilansu. Najbardziej malkontenckie gderanie i przyszłowe szukanie dziur w całym nie wymaże z mapy

przed nami na budowie Huty Szkła Technicznego Polnanka — Krosno, gdzie musimy wybudować i oddać do użytku w 1957 roku I etap budowy z halą produkcyjną nr 1. Mamy zakończyć budowę i przkończyć do produkcji Fabrykę Przędzy Szklanej w Gorlicach, ukończyć rozbudowę Zakładów Lniarskich w Krośnie. Czekają nas rozbudowa Fabryki Firanek w Skopaniu z kompleksem hal II wykańczalni, rozbudowa Fabryki Wagonów w Sanoku i Fabryki Maszyn w Gliniku Mariampolskim. Dołączymy budowę Łańcuckiej Fabryki Śrub i przekazamy ostatecznie do produkcji cały zakład.

Jeśli chodzi o nowe budowy, to w planie 5-letnim czekają nas: rozbudowa Zakładów Tworzyw Sztucznych w Pustkowie, budowa fabryki lin stalowych „Gigant” w Jarosławiu, budowa fabryki kwasu cytrynowego oraz rozbudowa kotłowni z turbinownią w Przeworsku, budowa zakładu produkcji części zapasowych w Przemysłu, zakładu przeróbki konopi w Lubaczowskim, fabryki win i przetworów owocowych w Rzeszowie, fabryki win w Jaśle, chłodni przemysłowej w Rzeszowie, zakładów prefabrykacji Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Przecławiu i Bieczu, zakładów prefabrykacji Ministerstwa Budowy Miast i Osiedli, bazy technicznej obsługi samochodowej w Rzeszowie oraz szeregu innych zakładów, których lokalizacja ostatecznie nie jest ustalona. Niektóre z tych budów rozpoczniemy już w roku bieżącym”.

Teki oto jest program 5-letki w uprzejmym ujęciu ziemi rzeszowskiej. Nie pełny oczywiście, wycinkowy, z jednego tylko podwórka — Rzeszowskiego Przemysłowego Zjednoczenia Budowlanego. Z jego pozycji — ze słów: budowa, rozbudowa, uruchomienie, nawet sceptyk i pesymista nie może nie wyczytać tej wielkiej prawdy, że ziemia rzeszowska, ongiś zapomniana i uboga, staje się dziś coraz bardziej chlebem, pracą i przemysłem syta.

P. A.

Cudowne dziecko

Mała poetka francuska 8-letnia Minou Drouet, której dojrzała twórczość li teracka stała się sensacją Francji, odpowiadała na zadawane jej pytania. Jej inteligencja, naturalność i wdzięk wzbudziły zachwyt. Wkrótce usłyszą ją słuchacze radia francuskiego.
Fot. — CAF

CO SLYCHAC w wojewodztwie?

Do Muzeum Ziemi Przemyskiej zgłosił się nau-
czyciel z Rybotycz, któ-
ry ofiarował do zbiorów
Muzeum tłok pieczętny
cechu saflanników, pochodzący
przypuszczalnie z XVII wie-
ku. Ten ciekawy eksponat
świadczy o wysokiej organiz-
acji tego cechu, mającego
kilka wieków temu wstecz
swoją siedzibę w Rybotyczach.

* Od kilku dni na Pod-
karpaciu bez przerwy pada
śnieg. Grubość pokrywy śnie-
nej w niektórych miejscow-
ściach dochodzi do 1 metra.
Np. w Tyławie pow. Krosno
warstwa śniegu wynosiła 80
cm.

Opady śnieżne spowodowa-
ły zakłócenia w komunikacji
autobusowej PKS na trasie
Dukla — Iwla i Chorkówka
— Kobyłany. Warunki śniego-
we są za to bardzo korzystne
dla narciarzy. Na trasach nar-
ciarskich w Iwoniczu-Zdroju
można spotkać na nartach
wielu wczasowiczów. Śnieg
pada nadal. Należy się spodzie-
wać, że grubość pokrywy
śnieżnej jeszcze wzrośnie.

* W sali Domu Kultury
Górnika-Naftowca w Krośnie
odbyła się uroczystość wręce-
nia propozycji przechodzącej
z łódzkiej krosnieńskiej Ekspo-
zytury PKS za zajęcie I miejsca
we współzawodnictwie pomię-
dzy ekspozyturami PKS Okrę-
gu Rzeszowskiego w IV kwar-
tale ubr.

Wręczono nagrody pro-
zdownikom pracy krosnień-
skiej Ekspozytury. Kierowca
autobusu osobowego Tadeusz
Grzybala, który we współza-
wodnictwie o tytuł najlepszego
w zawodzie na szczeblu
okręgu zajął I miejsce o-
trzymał rower. Takim pracow-
nikiem jak Zborowski. Blichar-
czyk, Krygowski, Machura,
Haber, Cizek, Gubik i in. wrę-
czono też nagrody pieniężne
oraz nagrody rzeczowe jak
teczki, portfele itp.

Już wkrótce

Piękne walizki podróżne, torby, galanteria z importu w rzeszowskich sklepach

Za kilka dni pojawią się w
rzeszowskich sklepach ciepłe
artykuły zimowe importowane
przeważnie z Węgier i NRD.
Ponieważ na ich dostawy za-
warto umowę długofalową bę-
dą sprzedawane u nas stale.
Jak dotychczas z obecnego
transportu nadeszły już ciepłe
reformy dziecięce, jedwabne
hałki damskie i ciepłe nylono-
we skarpety męskie. Oczekuje

się również z NRD treningo-
wych damskich dressów, dzie-
cięcych kolanówek, męskiej
cieplej spódniej bielizny w
dwóch gatunkach (jeden cie-
plejszy z podbiem), perlono-
we komplety damskie i nocne
koszule również z perlonu.
Już wkrótce znajdą się w
sprzedaży od dawna oczekiwane
dziecięce reformy, oraz ciepłe
koszule dla dzieci od lat 8—10.

Bogaty wybór koszul zagranic-
nych znajdują dla siebie w
sklepach mężczyźni. Sprzedawa-
ne będą jedwabne i popelino-
we koszule z Węgier oraz jed-
wabne z NRD. Wszystkie te ar-
tykuły będzie można już stale
kupować w konfekcyjnych
sklepach rzeszowskich. Ponadto
przy końcu miesiąca z im-
portu z NRD nadejdą duże wa-
lizy podróżne z imitacji skóry,
których nadesłano kilkadzie-
siąt sztuk oraz podróżne torby spor-
towe i torby spacerowe.

„Jak zrobić z jednego kapelusza dwa modne cylindry...“

Młodzież wiejska doczeka się
wreszcie atrakcyjnego i cie-
kawego pisma, które wycho-
dzić będzie w miejsce „No-
wej Wsi”. Już 1 kwietnia br.
ukáže się bowiem ilustrowany

Magazyn dla Młodzieży Wiejskiej — „Na Przełaj”. Wy-
dawcą pisma jest Zarząd Główny
ZMP. Tygodnik ten zawierać
będzie pasjonujące reporta-
że z kraju i ze świata, cieka-
we fragmenty powieści, cie-
kawostki z dziedziny techniki,
piękne kolorowe zdjęcia oraz
wiele innych materiałów, które
z pewnością każdego zainte-
resują. Z lamów tego pisma
dowiecie się również:

- jak zrobić z jednego kapelusza dwa modne cylindry przy pomocy tajemniczego zaklęcia „abra-kadabra”;
- po co minister Dulles wciąż odwiedza po świecie;
- ile kilometrów może przejechać odrzutowy samolot w ciągu jednej godziny;
- jak w Kaczaj Woli do samego rana wnoszono toasty „za zdrowie”, „za piękne panie”, „pod rybkę” i co z tego wynika;
- o ukrytych skarbach, które każdy może odnaleźć po uważnym przeczytaniu artykułów agronoma;
- o niezwykłym śnie pewnego koła ZMP i królewicy z bałki, który miał wkrótce nadejść;
- oraz o wielu innych sprawach i sprawkach, o których będą pisać m. in. korespondenci z Bombaju, z Paryża i spod Przeworska...

Leśnicy przygotowują się do KPE

Pracownicy administracji Rejonu Lasów Państwowych w Łańcucie przygotowują się do konferencji partyjno-ekonomicznej. Konferencja całej załogi Rejonu Lasów poprzedzona jest zebraniem załóg poszczególnych nadleśnictw i leśnictw. W dyskusji na zebraniach przygotowawczych biorą udział oprócz pracowników technicznych również stali robotnicy i wozacy leśni.

Dużo inicjatywy w akcji spopularyzowania konferencji wykazuje załoga Nadleśnictwa Głogów. Pracownicy techniczni tego nadleśnictwa opracowali 11 wniosków racjonalizatorskich. Z. B.

Uroczyste obchody będzie społeczeństwo naszego województwa 38 rocznicę powstania Armii Radzieckiej

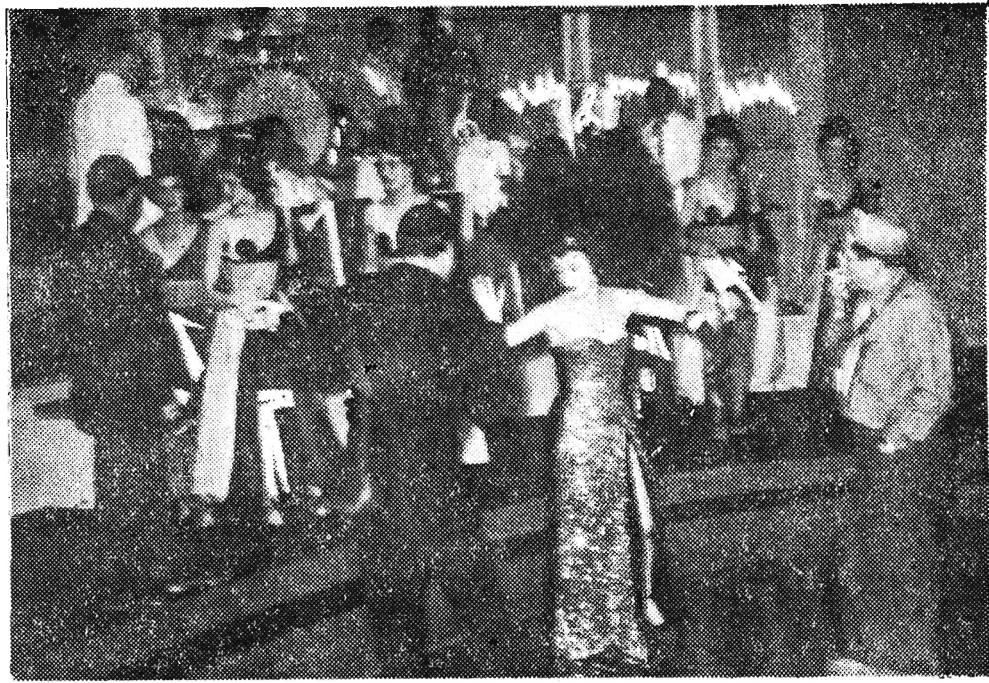
Szlakiem Iwana Turkienicza podążą sztafety narciarsko - saneczkowe na trasie Tarnobrzeg — Stalowa Wola — Nisko — Kamień — Sokołów — Głogów — Rzeszów — Wilkowyja.

W imprezie tej zorganizowanej przez Zarząd Wojewódzki LPZ przy współudziale Zarządu Wojewódzkiego TPPR masowo wezmą udział mieszkańcy naszego województwa.

W dniu 28 lutego br. o godz. 10-tej sprzed gmachu MRN w Rzeszowie wyruszą w kierunku cmentarza w Wilkowyi delegacje poszczególnych powiatów.

W Tarnobrzegu, Stalowej Woli, Kolbuszowej i Rzeszowie odbędą się uroczyste akademie poświęcone pamięci żołnierzy radzieckich, poległych w walce z okupantem.

NOWY FILM POLSKI

W atelier Wytwórnicy Filmów Fabularnych w Łodzi trwają prace nad realizacją filmu „Kocierz Nikodema Dymy”, wg. znanej powieści Dolegi-Mostowicza. Autorem scenariusza jest Ludwik Starski. Film reżyseruje Jan Rybkowski. Operatorem jest Władysław Forbert. Rolę Dymy gra Adolf Dymuszka.

Na zdjęciu reżyser Rybkowski (od lewej) udziela wskazówek Lidii Wysockiej, która gra tancerkę kabaretu „Gigola”. Obok Władysław Forbert.

SPORT — SPORT — SPORT — SPORT

Po hokejowym turnieju seniorów a przed mistrzostwami juniorów

Pierwsza połowa lutego — można powiedzieć — udała się naszym hokeistom. Dzięki mroźnej pogodzie zdołano doprowadzić do końca mistrzostwa hokejowe drużyn seniorów.

W finałowym trójmeczu, rozegranym na lodowiskach Rzeszowa — wyłoniony został tegoroczny mistrz woj. rzeszowskiego.

Zaszczytny tytuł mistrza województwa — jak już wszystkim wiadomo — zdobyła w tym roku — dopiero od 2 lat istniejąca — drużyna hokejowa Stali Rzeszów. Zespół ten będzie reprezentował nasze województwo w dalszych eliminacyjnych rozgrywkach o wejście do II ligi.

A co do przygotowani naszych zawodników. To już w najbliższą niedzielę wyjeżdżamy — w tej chwili jeszcze nie wiemy — albo do Karpacza albo do Nowego Targu rozmowę przeprowadziliśmy w ostatnią środę — na oboz przygotowawczy.

Naszą ambicją jest — własnymi siłami — godnie reprezentować sport woj. rzeszowskiego. Zdajemy sobie sprawę, że turniej będzie ciężki, ale myślimy o przyszłości i chcemy, by nasi zawodnicy czegoś więcej się nauczyli, by „to” zostało im na przyszłe lata.

Tyle o seniorach.

CO SLYCHAC WŚRÓD DRUŻYN JUNIORÓW?

Wielu z tej chwili — mówi ob. Podróżek — znamy już wszystkich trzech finalistów.

W grupie przemyskiej — jak pisałeś w śródowym numerze Nowin — mistrzem został zespół STALI ZE STALOWEJ WOLI, kwalifikując się do finału. W tej drużynie gra wielu młodych piłkarzy — Szewc, Maj, Kwiatkowski.

Moim zdaniem jest to zespół grający niezłe technicznie... ale poczekajmy do rozgrywek finałowych.

Na Podkarpaciu wyłoniono też finalistę.

Został nim młody zespół WŁOKNIARZA KROSNO, który w pierwszym meczu pokonał drużynę Górnika Gorlice 5:1, a w rewanżowym spotkaniu aż 12:1.

Wreszcie w grupie rzeszowskiej została RESOVIA, która przegrała ze Stalą Rzeszów 0:8, pokonała Stal Mielec 6:0, Stal Mielec natomiast wygrała z juniorami Stali Rzeszów 2:0.

Mecze finałowe rozegrane zostaną w sobotę i niedzielę w Rzeszowie.

DZIŚ RZESZÓW — LUBLIN W HOKEJU NA LODOWISKU RESOVII

Na zakończenie naszej rozmowy insp. Podróżek poinformował nas, że w piątek (tj. w dniu dzisiejszym) na lodowisku Resovii rozegrany zostanie mecz hokejowy pomiędzy reprezentacją Rzeszowa i Lublina.

Początek spotkania o godz. 18.

JAK BĘDĄ WYGLĄDAŁY TE ELIMINACJE I DO JAKIEJ GRUPY ZALICZONY ZOSTAŁ MISTRZ RZESZOWA?

Z takim pytaniem — nurtującym przysiężką wszystkich sympatyków hokeja na lodzie — zwróciliśmy się do ob. Podróżka inspektora tej dyscypliny w miejscowym WKKF.

W tej samej sprawie udał się do WKKF kierownik sekcji hokejowej tegoroczny mistrz — Zbigniew Motyka.

Eliminacje odbędą się w czterech grupach. Stal Rzeszów — jako mistrz woj. rzeszowskiego zaliczona została do grupy krakowskiej, w której zmierzy się z zespołami Kielc, Lublina no i Krakowa — informuje nas ob. Podróżek.

Mecze — oczywiście „naszej” grupy — rozegrane zostaną na lodowisku krakowskim w dniach od 1 do 4 marca. Do finału wchodzi mistrzowie poszczególnych grup. Mecze finałowe odbędą się w dniach 18—19 na Torstaliu.

Do II ligi wejdą drużyny, które w finale zajmą pierwsze i drugie miejsca.

JAK PRZYGOTOWUJECIE SIĘ DO TYCH ELIMINACJI — ZAPYTAŁIŚMY ZBIGNIEWA MOTYKĘ — KORZYSTAJĄC Z JEGO OBCENOSCI W WKKF

No cóż! Cieszymy się tak zaszczytnym tytułem, tym więcej, że nasz zespół dopiero drugi raz bierze udział w tego rodzaju mistrzostwach.

Może by tak za przykładem Braniewa

Przed paru dniami na łamach „Nowin Rzeszowskich” opublikowaliśmy wiadomość, że MRN w Braniewie w województwie olsztyńskim zastosowała ciekawą formę pracy nad wychowaniem niepoprawnych pijaków.

Zadecydowano, że pijacy, których kolegium orzekające za awantury i chuligańskie wybrki ukarze pracą poprawczą — będą zatrudnieni przy zamiataniu ulic w najtrudniejszych punktach miasta.

Może by za przykładem Braniewa zastosować tę formę u nas w Rzeszowie? Sytuacja nabrzmiała. Pijaków nie brak, a śniegu na ulicach mamy po kolana.

Nasze szpilki

Powiadają wszyscy zgodnie, że okulary czy lupa powiększająca szwankującym oczom są przydatne do odczytania nawet najdrobniejszych napisów.

Nie wierzyć im! Przekonałam się na sobie, że jest to kłamstwo i wierutne brednie. Bitą godzinę przed oknem wystawowym „Dому Dziecka” w Rzeszowie stałam przykładając szkło powiększające do jednego to do drugiego oka i ceny filiżanek, talerzyków i niemowlęcych butelek do dnia dzisiejszego nie znam.

Nie odcyfrowałam ich. (bel)

NOTATNIKA korespondenta

Jak informuje nasz korespondent Piotr Baran — przy Zarządzie Powiatowym ZMP w Rzeszowie powstała 3-miejscowa szkoła aktywów, która będzie przygotowywała pracowników aparatu do lepszej i sprawniejszej pracy organizacyjnej w terenie. Program obejmuje: zagadnienia gospodarcze wsi, wychowanie socjalistyczne, dokładną znajomość statutu ZMP oraz materiałów i uchwał wydawanych przez ZG i ZW ZMP, zagadnienia kulturalno-oświatowe i sportowe oraz aktualny temat kampanii sprawozdawczo-wyborczej w organizacji ZMP.

Pierwsze zajęcia odbyły się w dniu 6 lutego.

Na fundusz MDK

Ostatnio na fundusz MDK wpłaciły następujące zakłady pracy: Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego Oddział Produkcji Pomocniczej w Rzeszowie — 186 zł, Rejon Eksploatacji Dróg Publicznych w Tarnobrzegu — 900 zł, Rzeszowskie Zakłady Przetw. Owocowo-Warzywn. w Rzeszowie — 1.440 zł, Pełnomocnik Ministerstwa Kontroli Państwowej na województwo rzeszowskie — 300 zł.

Piątek 17 lutego

RZESZÓW
Dziur stały: Apteka Społeczna nr 4 ul. Dąbrowskiego 66
Dziur nocny: Apteka Społeczna nr 3 ul. Gosłara 1
Straż Pożarna: ul. Mickiewicza 10, tel. 08
Pogotowie Ratunkowe: ul. Obronców Stalingradu 29, tel. 09
Pogotowie MO tel. 07

KINAM
APOLLO (ul. W. Hibnera) — Podhalę w ogniu — godz. 16, 18.15, 20.30
PRZODOWNIK (ul. Pstrowskiego) — Przed potopem — 16 i 19
WDK — nieczynne
WSK — nieczynne
LANCUT
ZNICZ — 2 x 2 = 5
Uwaga: Repertuar kin podajemy wg informacji CWF

MUZEA
MUZEUM OKRĘGOWE W RZESZOWIE — ul. 3 Maja 19 — czynne od godz. 10—15
MUZEUM W ŁAŃCUCIE — czynne od godz. 10—15
MUZEUM W PRZEMYSŁU — czynne od godz. 10—15
MUZEUM W JAROSŁAWIU — czynne od godz. 10—15

TEATR
PAŃSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOWSKIEJ — „Matrycyści” — godz. 19

MDK
WOJEWÓDZKI DOM KULTURY ZW. ZAW. ul. Okrzei 7 — godz. 15 — Odczyt „Mikołaj Kopernik twórca nowożytnej astronomii”
godz. 17 — Rozmawiamy o książce Marcinka „Ondraszek”